La bogeria de Putin

written by Pere Grau i Rovira | 28 de febrer de 2022

Traducció de l'article en alemany penjat al blog el 26/02. Es pot consultar l'original clicant aquí.

No. Avui aquí no es tracta de Catalunya, o només de passada, sinó, vostè, apreciat lector, segurament desconnectaria el text. Avui m'ocupa, com tothom, la increïble però no pas inesperada bogeria del sobirà absolut de tots els russos, Vladímir I, per la gràcia del dimoni. Al diari *Frankfurter Allgemeine* del 24/02 hi sortia un article de l'escriptor ucraïnès Nikolai Klimeniouk, en el qual es descrivia amb tota claredat què persegueix Putin i com li rutlla el cervell. El títol *És Putin boig?*, crec que es pot respondre que en tot cas és un megalòman, que no es preocupa de les conseqüències del que fa, si creu que així es pot tornar a la "grandesa" de l'imperi soviètic.

Un dia abans del començament de la invasió russa, la televisió alemanya va ensenyar unes entrevistes fetes a la gent del carrer a Kíev, i un jove ucraïnès deia: "És tràgic que el destí de tanta gent depengui de la decisió d'un governant incompetent". I el publicista català J.M. Boixareu escrivia fa pocs dies que Putin és "astut, neci i perillós". I els dos tenen raó.

I el lector pot pensar: "Incompetent? Neci? No ho és perquè sinó no hauria arribat on ara és…" i malgrat tot, aquests adjectius són correctes veient què en fa del seu poder. En lloc de fer tot el possible perquè el poble rus pugui viure millor i estigui més ben preparat per als grans desafiaments globals del futur, persegueix somnis que s'assemblen perillosament als de Hitler en altres temps i, qui sap, potser acabarà un dia igual que el dictador nazi.

Hom s'ha de preguntar com pot pensar aquest home que l'oest

vulgui atacar militarment Rússia, perquè l'OTAN s'ha estès fins a les fronteres russes. I hom ho pot comprendre. Si ell està disposat a llançar per la borda sense miraments el dret internacional i iniciar una guerra folla, també pot creure que els altres pensen com ell i tenen tenebrosos plans de subjugar Rússia. Com ha dit l'escriptor Boris Akunin, un dels intel·lectuals russos horroritzats però inermes: "Rússia és governada per un dictador malalt psíquicament i massa russos obeeixen la seva paranoia".

Sigui com sigui que aquesta catàstrofe es desenvolupi i acabi, el món ja no serà el mateix d'abans del 24 de febrer del 2022 i hauran de canviar moltes coses a la política exterior de molts estats. D'això en llegirem segur molt en els temps que venen.

Avui i a aquesta pàgina vull fer només un aclariment. La gran majoria dels independentistes catalans tenen una posició molt clara pel problema que ha servit a Putin d'excusa per envair Ucraïna. I és aquesta: les regions amb majoria de població russa com Donetsk i Luhansk, tenen el dret a practicar el dret d'autodeterminació per separar-se d'Ucraïna? Sense cap dubte: sí!. Però, per arribar-hi, tenen també el dret d'usar la violència armada? Sense cap dubte: no! Els catalans creuen que en consonància amb la doctrina de les Nacions Unides, tots els pobles tenen dret a una autodeterminació democràtica i pacífica. Però la violència no resol cap problema, tampoc aquest i només crea odi i dolor.

Si Putin nega l'existència d'una nació ucraïnesa i la vol incorporar amb tancs i bombes a Rússia, potser guanyarà territori, però perdrà definitivament la gent, per unes quantes generacions. I això no té res d'assenyat sinó que és indescriptiblement estúpid. I la barreja d'estupidesa i perillositat és desastrosa. En aquest cas, també per Rússia.